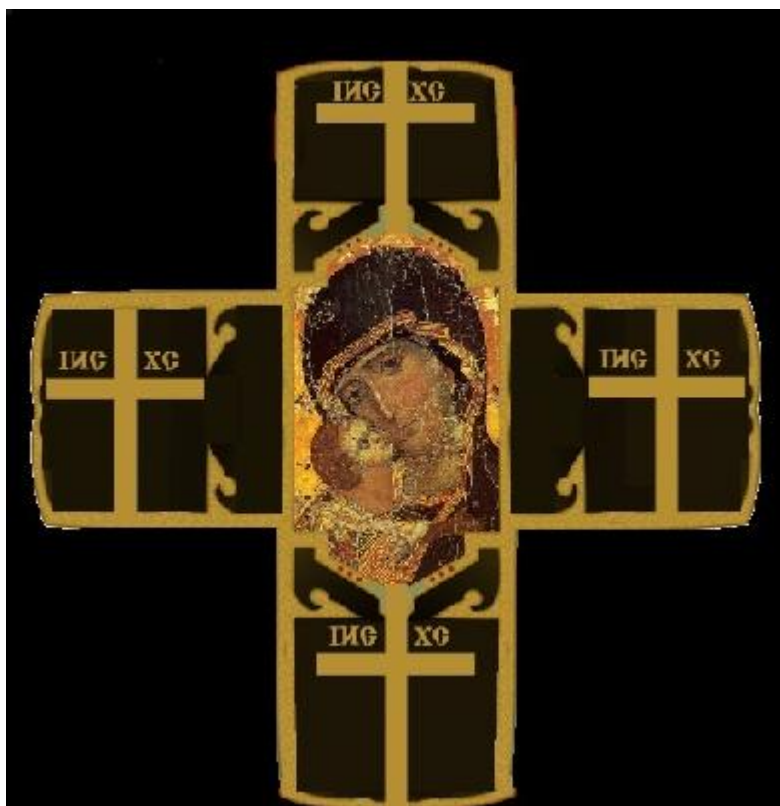

Вяра

Истинската християнска вяра - 4-та част

„**В** XIII в. членове на Синедриона са били всички венециански банкери евреи. Благодарение на капитала, съсредоточен в техните ръце, те добили голямо влияние и сила. Дори турският султан е бил напълно зависим от тях и станал верен изпълнител на всички заповеди на Синедриона... **двете**

групи на Синедриона - във Византия и във Венеция, са изпълнявали общ план и са действали съгласувано... Така или иначе в завладения от турците Константинопол Синедрионът изживява втория „златен век“ и това е отразено в редица документи,.. След това Синедрионът последователно се мести в Полша (XVII в.), Амстердам (XVIII в.), Лондон (XIX в.) и Ню Йорк (XX в.), където е и досега!...

Евреите били истинските господари в Османската империя, независимо дали става въпрос за ислямизирани евреи (така наречените „дъонмета“ - „ренегати“, подобни на мараните в Европа), или откритите евреи. И едните, и другите се подчинявали само на своите си закони („Талмуда“) по еврейската схема „**държава в държавата**“. Естествено **всички тези евреи от край време били организирани на масонски принцип в тайни общества и ложи, които**

винаги били контролирани от Синедриона („Тяхната борба" - д-р Емил Антонов, София, 1999 г.)

„Доказателство, че по това време в Цариград се е намирал Синедрионът, са запазените писма и кореспонденция от 1489 г. между равина на юдеите от Арл (Франция) и княза на юдеите в Константинопол. В тези писма представителят на Синедриона в Константинопол дава ясни стратегически указания как френските „възлюблени братя" **да разлагат устоите на обществото и да унищожават християните по всякакъв начин, използвайки икономически, политически и духовни (разцепление в църквата и вярата) средства (Господинова, Мълвина. „Богоборците", София, 2002 г.)**. По-късно подобни планове и стратегия се срещат почти дословно и в известните „Протоколи на ционските мъдреци" от края на XIX век (За подробности: [**ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗАТА**](#)).

Редица източници посочват, че именно към края на XV век и следващите десетилетия са белязани с масови преселения на евреи от цяла Европа в пределите на Османската империя. Това е ставало с личните разпореждания на султаните и тяхното обкръжение и, разбира се, по препоръка на равините. Според свидетелства на Ана Комнина еврейската община в Константинопол е била доста голяма **още преди падането на града под турска власт** (Същото е било и положението в Търново и неговата „Жид махала", както вече споменахме – б.р.). Еврейският квартал бил разположен между манастира „Св. Пантелеймон" и стената на Фера. **Много евреи са живели и в предградието Галата заедно с генуезки и венециански търговци (Евреите по българските земи. Анотирана библиография, съставители Жак Ескенази и Алфред Криспин, изд. Международен център по проблемите на малцинствата и културните взаимодействия, София, 1999 г.)...**

Според Дейвид Дюк „...Владетелите на многонационалните държави често използвали евреите като управляващи, защото те знаели, че евреите никога няма да се смият над неевреи. Евреите ставали отлични събирачи на данъци (бирници).”

„След 1492 г. по покана на султан Баязид II (1481-1512 г.) от Испания и Португалия започват да пристигат изгонените от тези страни евреи - сефаради. От Испания и Португалия с кралски декрет са изгонени 300 хиляди евреи. Те са водени от кралския ковчежник Исак Абраванел, който се застъпва за тях пред испанския крал и шефа на светата инквизиция Торкемада. От тези евреи сефаради над 90 хиляди се заселват в големите градове на Османската империя. Самият Абраванел се установява в Италия, където работи за краля на Неапол, а по-късно като съветник на Венецианския дож...” **(Даймънт, Макс. „Евреи, Бог, история” ИЦ „Шалом”, София, 1998 г.)**

„Изследванията на Тодоров и Панова отново потвърждават че **евреите в Османската империя са били организирани на масонски принцип като „държава в държавата...**

Голям удар срещу духовността на българите бил извършен и от гръцките фанариоти, които **подобно на евреите действали като шпиони и агенти на турците.** Те систематично унищожавали българската книжнина и култура и правели всичко възможно за погърчването на българите. Те унищожили българската архиепископия в Охрид и издействали от турските власти българското духовенство да е подчинено на **патриарха в Цариград, чиято резиденция се намирала (И ПРОДЪЛЖАВА ДА СЕ НАМИРА - б.р.) в квартала „Фенер” (оттам името „фанариоти”), редом с еврейските синагоги...**

Кои са всъщност фанариотите, които така добре са си сътрудничили И ПРОДЪЛЖАВАТ ДА СИ СЪТРУДНИЧАТ С ТУРСКИЯ И ЕВРЕЙСКИЯ ЕЛИТ, ни дава представа доцент д-р

Андрей Фурсов, преподавател в Московския хуманитарен университет, директор на Института за съвременни стратегически анализи и член на Международната академия на науките в Инсбрук, Австрия:

„През Ранното Средновековие венецианският търговско-политически елит до голяма степен се формира от представители на търговските династии в Константинопол, повечето от които живеят в богатия район Фенер (гръцки *Φανάρι*). На свой ред, **„фанариотите“ са предимно преселници от Леванта, т.е. от Източното Средиземноморие** (централно място в тази територия заема Израел. Там е и областта наричана през различни времена *Шумер, Халдея, Вавилон. – б.р.*). Характерно за този регион е смесването на различни етноси, култове и традиции, религиозни вярвания и магически култове, при това магията често се оказва по-силна от религията, без значение, дали става дума за юдаизъм, псевдохристиянството (гностиците) или по-късно исляма (т.нар. псевдоислям на възникналата през XVII век в Солун секта "Дьонме", от която два века по-късно произлизат водачите на младотурците, сред чиито финансови спонсори, между другото, е скандалният банкер и авантюрист Александър Парвус, партньор на италианския финансов министър Джузепе Волпи. (Юдейска секта, наричана „дьонме“ изповядва криптоюдаизъм. Към нея принадлежат евреи, външно (формално), приели исляма, но оставащи по вярата си „скрити юдеи“ – б.р.)).”

Тук идва и друга фатално важна информация от същата книга:

„Основният източник на просперитета на Венеция продължава да е (както и през XIII век) Константинопол. Венецианците (както впрочем и генуезците) решават проблемите си за сметка на Римейската империя,

управлявана от династията на Палеолозите (гръцкият клон на италианското семейство Витербо, поддържащо тесни връзки с Медичите). Също както и през 1204, Венеция обединява усилията си с Ватикана (а също и с Генуа). Има редица свидетелства, че венецианците са помогнали на турския султан Мехмед II,...

Така във Венеция се оказват представители на фамилии, които само формално се смятат за християни, а всъщност се придържат или към традициите на гностицизма, или към тези на религиозните и магически култове на Древния Изток - финикийските и, особено, вавилонските. Показателно е, че символът на Венеция - крилатият лъв, е широко разпространени в Древния Близък Изток. Между другото, крилатият лъв на Свети Марко, поставен върху една от колоните на венецианския площад Пиацета, най-вероятно е с персийски произход (датират го от IV в. пр.н.е.).

Така, зад официалната католическа фасада на Венеция - Катедралата Сан Марко, се крие друга традиция, която скрито се противопоставя на християнството... В тази връзка отношението на Венеция към Римейската империя... се определя не само от финансово-икономически, но и от идейно-религиозни мотиви. Тоест, и в това отношение, а не само в чисто финансов план, Венеция действа като "чужденец" по отношение на християнска Европа..." „***La Serenissima: "империята на чужденците" в Европа"*** - Доц. Д-р Андрей Фурсов.

Целенасоченото използване на древни езически ОБРАЗИ НА БЕСОВЕ, като символи на държавна власт, представлява окултен ритуал, целящ оскверняване на цялото общество, отвръщането му от Бога и поставянето му под властта на същите тези бесове.

Същата тази мерзост е извършена и от споменатите

Палеолози във Византия, КОИТО ПЪРВИ ПРИЕМАТ КАТО ДЪРЖАВЕН СИМВОЛ ДВУГЛАВИЯ ОРЕЛ, **КОЙТО ВСЪЩНОСТ Е ОБРАЗ НА ДРЕВЕН ШУМЕРСКИ ЕЗИЧЕСКИ „БОГ” - ТОЕСТ ДЕМОН**. Подобни изображения имат и някои египетски божества.

Неслучайно именно византийския император Йоан VIII Палеолог и патриарх Йосиф II Константинополски сключват УНИЩОЖИТЕЛНАТА ЗА ЦАРИГРАДСКАТА ПАТРИАРШИЯ И ЗА СВОБОДАТА НА ВИЗАНТИЯ ФЕРАРО-ФЛОРЕНТИНСКА УНИЯ с папата еретик Евгений IV.

Показателно е, че патриарха Йосиф, също като императора, има родствена връзка с „италиански” или по-точно венециански еврейски фамилии - според професор Пламен Павлов той е извънбрачен син на Иван Шишман и съответно еврейски внук на царица Сара-Теодора (Павлов, Пламен, Иван Тютюнджиев. Османските завоевания и „Държавата на духа“. Абагар, 2017. с. 206.).

Фрапиращ факт е, че голямата византийска делегация, състояща се от императора, патриарха, архиерейския, аристократичния и интелектуалния елит на Византия, е **пусната абсолютно необезпокоявано, с официално разрешение от султан Мурад II, да напусне обсадения по суша и море Константинопол и дори е подпомогната от турците за да достигне безпрепятствено - ЗАБЕЛЕЖЕТЕ - ПЪРВО ДО ВЕНЕЦИЯ, КЪДЕТО ПО ТОВА ВРЕМЕ СЕ БАЗИРА ЕВРЕЙСКОТО ПРАВИТЕЛСТВО - СИНЕДРИОН, С ЕВРЕЙСКИЯ КНЯЗ.**

На султана е обявено официално, че гърците и патриарха български евреин ОТИВАТ ДА СКЛЮЧВАТ УНИЯ С КАТОЛИЦИТЕ, КОЯТО ЕСТЕСТВЕНО Е СЪЮЗ ПРОТИВ НЕГО, ЗАЩОТО ПАПАТА Е ДУХОВЕН И ПОЛИТИЧЕСКИ ЛИДЕР НА ЗАПАДА. ВЪПРЕКИ ТОВА

ЕЗИЧЕСКИЯ ОБРЯЗАН НЕЧЕСТИВ ВЛАДЕТЕЛ ГИ ПУСКА И ТО ПЪРВО ПРИ ВЕНЕЦИАНСКИЯ СИНЕДРИОН!

РАЗБИРА СЕ, ТОВА СА ПОВЕЧЕ ОТ ОЧЕВИДНИ ПОДМОЛНИ ДЕЙСТВИЯ ПРОТИВ ИСТИНСКОТО ПРАВОСЛАВИЕ, В КОИТО УЧАСТВАТ ЕВРЕЙСКИЯ ВЕНЕЦИАНСКИ СИНЕДРИОН, БЪЛГАРСКИЯ ЕВРЕИН ПАТРИАРХ ЙОСИФ, ЕВРЕЙСКИТЕ СЛУГИ (ВЕРОЯТНО СЪЩО ЖИДОВЕ) ПАПА И НЕЧЕСТИВИ ВЛАДЕТЕЛИ.

За да стигнат обаче до тези крачки на духовен срыв преди ЗАПЛАНУВАНОТО И УМЕЛО ОТЛАГАНО ПАДАНЕ НА ЦАРИГРАД, Палеолозите оскверняват, както споменахме, своята империя и народ чрез приемане на ДЕМОН за държавен символ.

Ето от къде идва двуглавия орел, който и днес „украсява“ знамето на една държава, която участва в започнатите от „елита“ последни финални за този свят войни:..

Следва продължение...

{{_LINK1_}}